

videlse udover, hvad det nu foreliggende Forslag tager Sigte paa.

Om selve Lovforslaget skal jeg sige, at den Forskel, der er mellem den gældende Lov og det her foreslaaede, kun bestaar i, at den Rente, Fiskerne skal give af Laanet, er forhøjet med en halv Procent. Herimod kan der vel ikke siges noget, da Staten, som er Laangiver, selv maa give en større Rente af sine Laan. Hele det Beløb, Staten stiller til Raadighed for dette Formaal, er, som Forslaget udviser, 400 000 Kr., saaledes at der gives 200 000 Kr. til direkte Laan til Fiskerne og 200 000 Kr. til Laaneforeninger, dannede af Fiskere, saaledes at hvad der ikke bruges til det ene Formaal, kan overføres til det andet. Saaledes som Fiskeriet har udviklet sig i de senere Aar, synes denne Deling ikke helt tilfredsstillende, idet det søgaaende Fiskeri har faaet en langt stærkere Udvikling end det Fiskeri, der omfattes af Laaneforeningerne. Der foreligger jo ogsaa Oplysning om, at der til Laaneforeningerne kun er udlaant 85 000 Kr. i Fjor, medens der har foreligget Begæringer om direkte Laan til langt over 200 000 Kr. Det vilde sikkert være det bedste, om der allerede nu foretoges en anden Deling, saaledes at der blev stillet 300 000 Kr. til Raadighed til direkte Udlaan til Fiskerne, hvad der vilde gavne det søgaaende Fiskeri, og 100 000 Kr. til Laaneforeningerne. Hvis denne Deling kunde gennemføres administrativt, vilde de store Krav om Laan til Kuttere kunne imødekommes. Allerbedst vilde det jo være, om man i kommende Aar — det er noget, jeg henstiller — kunde forøge den samlede Laanesum til 500 000 Kr., som er det Beløb, den første Lov indeholdt. Naar dette Beløb blev nedsat for en 3—4 Aar siden, skyldtes det ene og alene den Omstændighed, at vore Handelsforhold som Følge af Krigen var blevet i den Grad forringet, at det overhovedet ikke kunde betale sig at anbringe Kapital i Fiskeriet. Nu er dette Forhold betydeligt ændret, og der er al mulig Udsigt til, at vort Fiskeri fremdeles vil bedres, fordi vort sydlige Marked atter er blevet aabnet. Jeg henstiller derfor, om man ikke ad Aare vil tage under Overvejelse at imødekomme Fiskernes Ønske om en saadan Forhøjelse af Laanesummen.

I øvrigt har vi, som sagt, intet at ind-

vende mod det foreliggende Lovforslag, som jeg saavel paa Fiskernes som paa mit Partis Vegne skal anbefale til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Vanggaard: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Efter at vi nu i saa mange Aar har behandlet disse Laanelove, kunde der maaske være Grund til at gøre hele denne Lovgivning permanent, saa at vi ikke hvert Aar skal diskutere disse Spørgsmaal, om end det ikke er noget, der kan kaldes Tids-spilde. Det har jo i de senere Aar vist sig, at man ikke har kunnet opbruge Laanesummen til Laaneforeningerne til Anskaffelse af smaa Fartøjer, idet Udviklingen mere og mere gaar i Retning af større Fartøjer, og man er derfor kommet ind paa at overføre, hvad der ikke bruges af det ene Beløb, til det andet. Ogsaa i den sidste Lov var der stipuleret 200 000 Kr. til hver af de to Laanemetoder, men det viser sig, at man først ved Slutningen af Aaret kan have nogen Sikkerhed for, hvor meget Laaneforeningerne bruger, og den Sum, som derefter kan overføres til direkte Laan, bliver derfor stillet vel sent til Raadighed. Jeg kunde derfor ønske, at der til tredje Behandling blev stillet Ændringsforslag om, at Beløbet deltes saaledes, at der ydedes 300 000 Kr. til direkte Udlaan og 100 000 Kr. til Laaneforeningerne; en saadan Fordeling vilde sikkert efter de gjorte Erfaringer være passende, og hvis den højtærede Landbrugsminister kunde tænke sig at stille et saadant Ændringsforslag, skal jeg ikke udtale Ønske om en Udvalgsbehandling.

Fra Fiskerforeningerne i Skagen, Strandby, Frederikshavn, Bangsbo Strand og Sæby er der fremkommet Ønsker om, at der ogsaa skulde kunne ydes Laan til Indsættelse af nye Motorer i brugte Fartøjer, og denne Tanke er sikkert egnet til at tages under velvillig Overvejelse. Hvis der skal gives et større Laanebeløb til Fartøjer, kunde man maaske ogsaa foretage en Ændring i den her omtalte Retning. Hvis Ændringen ikke skulde kunne foretages i Aar, kan den maaske optages til Drøftelse, naar Loven skal til Revision, saa vidt jeg husker til næste Aar.

Paa mit Partis Vegne og, ligesom den ærede foregaaende Taler, ogsaa paa Fisker-